

Kære, alle Hope House venner

Jordskælv

Den 11. marts rystede et voldsomt jordskælv Japan og en historisk høj flodbølge væltede indover den nordlige kyststrækning med voldsom kraft. Billederne af de grådige vandmasser, der slugte biler, huse og menneskeliv på sit destruktive togt indover land, gled over

fjernsynsskærmene verden over og efterlod os med mange spørgsmål. Men vi tror på, at Gud midt i det håbløse, har magt til at tænde et nyt og mere klart lys i menneskers hjerter og bruge frustrationen til at lede folk ind i en søgen efter den sande mening med livet. Jeg selv var netop ankommet til Japan og befandt mig stadig på Ueno station i Tokyo, da jordskælvet fandt sted. Al offentlig trafik gik i stå, og en mængde mennesker strandede omkring stationsområdet, mens det ene efterskælv efter det andet rystede Tokyos brede gader, højhuse og broer. Men selv i en sådan situation er Gud nær og virker.

Under et af efterskælvne stod jeg ved siden af en ung kvinde og kom lidt efter i snak med hende. Vi holdt sammen resten af dagen, mens vi ventede på en mulighed for at komme ud af Tokyo. Alle toge og langdistance-busser var imidlertid aflyst og i sidste ende måtte vi overnatte i en af de mange gymnastiksale, der blev åbnet op for folk, der var tvunget til at tilbringe natten i Tokyo. Vi fik derfor rig anledning til at snakke sammen også om tro og om Gud. Vi udvekslede adresser, og jeg har endnu kontakt med hende. Jeg tror på, at Gud ledte os sammen den dag, og at Gud har en helt speciel plan med denne unge kvinde.

God hjælp fra Singapore

Den 6. marts ankom en ung dame fra Singapore, Michelle Tan, til Hope House. Hun er en veninde til Kaoru Zengo, der hører til kirken i Hope House. Michelle har et bevidst kald til at komme til Japan og dele sin tro og glæde i Gud med andre, og de 3 måneder Michelle er på besøg, bor hun i værelset over Hope House og hjælper til med caféarbejdet. Derudover har hun deltaget i flere ture op til det katastroferamte område i Nordjapan for at hjælpe som volontør. Michelle fortæller

selv om sit ophold i en hilsen sidst i denne mail.

Bryllup og efterbryllup

Den 23. april holdt Shiro og jeg vores bryllup i Uchinada kirke, og vi glædede os over så mange, der kom til vielsen og

receptionen. Flere ikke-kristne som for eksempel Shiros venner fra før, han blev kristen, og en del af mine engelskelever og nogle venner fra caféen var med, og

det blev dermed en anledning for dem til at være i en kirke og se en kristen vielse. Om aftenen holdt vi en bryllupsfest for familie og nære venner inklusiv alle fra kirken i Hope House.

Alle gjorde en stor indsats for at gøre vores fest god, og vi står tilbage med et minde om en dejlig dag.

Lørdag den 30. april holdt mine forældre en efterbryllupsfest for min familie og danske venner i Sjølundkirken, Næstved.

Det var en stor glæde for os at kunne være sammen med alle og at kunne introducere min nye, japanske familie, der havde taget turen til Danmark sammen med os. Også her gav Gud os en dejlig og afslappet fest. Vi var overvældet over den kærlighed, alle viste os igennem deres lykønskninger og den mængde af gaver, vi blev velsignet med. Vi ønsker af hjertet at sige tusind tak til alle.

Vores bolig i Ishibiki

Efter brylluppet flyttede jeg, Bodil, fra min lejlighed i Hope House til Ishibiki, hvor Shiro og jeg har lejet et hus. Det ligger 6-7 minutters kørsel fra Hope House, så det er meget praktisk for os. Vi er uendelig taknemlig for Guds store omsorg

for os.

Lejligheden over Hope House tjener nu som logi for korttidsmedarbejdere i Hope House, som for eksempel Michelle Tan, som bor der nu.

Vaffelsalg og bazar til hjælp til Nordjapan.

I Hope House holder vi næste søndag bazar og vaffelsalg til hjælp til Nordjapan.

Hvis vejret tillader det, rykker vi ud udenfor caféen med borde og stole og vaffeljern og en bod med koreansk mad.

Alle bringer også ting, som kan sælges, og vi håber igennem dette tiltag både at komme i kontakt med

folk på gaden, samt at overskuddet fra salget på en eller anden måde kan blive til hjælp og opmuntring for mennesker i Nordjapan, der lige nu kæmper en hård kamp for at komme på fode efter vandmasserne.

English Café

Det var dejligt at vende tilbage til caféen efter Danmarksopholdet og at opleve, at den kørte fint. Jeg siger tak til Sato, der

har lagt rigtig mange kræfter og hjerte i caféarbejdet i den tid, han og hans hustru

passede caféen. Sato hjælper fortsat til i caféen, og det er en stor styrke at være to til at betjene og snakke med kunderne. Vi oplever, at kundetallet er stabilt, måske endda let stigende. Det er vidunderligt, og vi har mange kontakter. English Café har også givet gode personlige relationer, og der er 3 unge piger fra caféarbejdet, der er begyndt at komme til møde og til bibelstudie.

Den ene af dem, der er kommet siden slutningen af sidste år, har taget imod Jesus og vil gerne døbes. Hun fortæller frimodigt på sit arbejde, at hun er blevet kristen, og beretter glad om, hvordan hun nu i sin hverdag oplever at kunne bede til Gud og få konkrete bønnesvar.

En samtale på engelsk og en kop kaffe, tak!

Efter at jeg er kommet tilbage fra Danmark, har vi sat engelsk på menukortet i Café Hope. Vi tilbyder 1 times engelsk konversation over en kop

kaffe eller te. Da dette undervisningstilbud er et flexibelt tilbud, man kan benytte alt efter ens tid og økonomi, er der en del, der benytter det, og jeg har pt. 3 personer, der kommer ret fast. Det giver både en ekstra indkomst til caféen og gode kontakter. Med de faste elever uden for caféens åbningstid har jeg 13 elever pr. uge. Den 9. juli bliver der i nabobyen, Hakusanshi, holdt en udadvendt gospelkoncert med saxofonisten, Ron Brown, og en japansk vækkelsesprædikant, Akira Takimoto. Vi giver en indbydelse til kunderne i caféen, når de betaler ved kassen. Vi håber på, at især de kunder, der allerede har vist lidt interesse for Bibelen, vil blive nysgerrige og komme til koncerten.

Foredragsmiddag blev til kristent møde.

En af mine engelskelever, holder nogle fordragsmiddage i sit hjem. Det foregår som sammenskudsgilde, og man indbyder en taler til at holde foredrag om et eller andet emne. Min engelskelev bad Shiro om at komme og fortælle om sit 5 år lange ophold i USA. Shiro sagde, at han gerne ville komme, men hvis han skulle fortælle om sit ophold i USA, så måtte det inkludere hans beslutning om at blive kristen. Dette var helt ok.

Min engelskelevs vennekreds er for en stor del involveret i det alternative, så som Yoga, så vi bad meget for denne helt specielle anledning til at tale Guds ord til dem. Shiro fortalte frimodigt om, hvordan

han i kristendommen ikke havde fundet en anden religion, men sandheden, og at det havde givet hans liv nyt indhold og mening. Shiro startede og sluttede sin tale med at synge om Guds omsorg og troen på Kristus. Vi fik rigtig god response og mange spørgsmål bagefter, og vi beder om, at Helligånden fortsat må virke i hjerterne, så disse mennesker må finde det åndelige indhold i livet, de ubevidst søger efter.

Tak for fortsat bøn for os og vores forskellige aktiviteter i Hope House. Vi tror fuldt og sikkert på, at Gud er ved at starte en vækkelse op i Japan, og vi ønsker og beder om, at vore egne hjerter må brænde med kærlighed til Gud og hans rige, og at Gud må forberede os, hans kirke, til at tage imod de mennesker, Gud sender til os.

Kærlig hilsen

Bodil og Shiro Nakabayashi.

Hilsen fra Michelle:

“Lord, I want to serve you together with your saints in Japan”. That's the prayer of my heart that brought me to Kanazawa and Hope House.

I am thankful to God for bringing me to Kanazawa and the ministries of Hope House. I thank God for Bodil and all the brothers and sisters in

Hope House for welcoming me with open arms and heart. Without knowing me personally prior to my visit, Bodil has offered me a place to stay and be involved in whatever activities that she and the rest are doing to bring God's love to the people in this neighbourhood.

I have offered my life to God in reaching out to Japanese in Singapore together with some like-minded people in my church and have always wanted to extend my service especially to serve long term in Japan. Mid of last year (2010), I felt God giving me the green light to go and explore the possibilities by taking a 3-month leave from my work in Singapore. After praying and sharing with my group leaders, I applied for the 3-month no-pay leave from my work as a Programme Assistant in a Before and After School Student Care Centre. It is a Christian centre and we take care of primary school students who come to the centre after school due to their parents' working schedule or need help with their studies and some are even referred to us by the school's counsellor due to discipline matters. In my final stage of preparing for the Kanazawa trip, the March 11 earthquake and tsunami happened. There were chaos all around and many people were concerned about my

impending trip to Japan. Praise God for His love, I felt peace and even was more eager to come to Japan for I felt it is the more that I have to be here to share the love of God with the Japanese. What better time than this! So prior to coming to Hope House, I joined my church's team to go to Miyagi and was involved in the food distribution exercise in 2 towns and

cleaning up of a printing company owned by Christian who dedicated his office as an altar for Sunday service due to their church been destroyed in the tsunami.

While in Kanazawa, I met with the brothers and sisters who gather in Hope House for Sunday service, English Bible studies and also the

English Café. Among the people who gather for the Sunday service and Bible studies, we have a few pre-believers who are seeking God. We thank God for one lady who received Christ into her life on May 8th service.

There are also many young working people and university students who came for the English Café to practise English. I am so encouraged to see God using Hope House, Bodil and everyone in Hope House to reach out to the people in this area. There are so many potential and works that could be done to share God's love with these people and usher them into the kingdom of God.

I am so glad to be able to participate in the work here, from volunteering at Café Hope, joining the Bible studies and English Café etc.

Thank God for all things and all praises be unto Him. I will continue to pray for Him to use me for a longer period in Japan.

Michelle Tan

